

Nr 162.

Av herr **Röing**, om ökning, utöver vad Kungl. Maj:t föreslagit, av antalet kammarskrivartjänster vid tullverket.

Vid avgivandet av förslag i statsverkspropositionen till utgiftsstaten för tullverket under budgetåret 1928—1929 har Kungl. Maj:t ifråga om antalet kammarskrivare vid lokaltullförvaltningen föreslagit en ökning med 25 ordinarie tjänster.

Generaltullstyrelsen hade i sitt statsförslag på grunder, som omförmälas å sid. 82—85 i propositionen, hemställt, att 30 nya kammarskrivartjänster måtte upptagas i staten för lokaltullförvaltningen.

Emellertid synes mig den utredning, som generaltullstyrelsen förebragt i sin i propositionen berörda skrivelse till Kungl. Maj:t den 11 augusti 1927 med anhållan om bemyndigande att anordna en undervisningskurs för nyantagning och utbildning av e. o. kammarskrivare, tydligt giva vid handen, att lokaltullförvaltningen är i behov av ett avsevärt större antal nya ordinarie kammarskrivartjänster än 30.

I denna skrivelse meddelades, att tullverket hade en brist på 16 kammarskrivarutbildade befattningshavare trots befintligheten av 110 e. o. kammarskrivare. Vidare meddelades, att enligt det av tullverkets tjänstgöringskommission år 1924 framlagda förslaget till personalstater, vilket generaltullstyrelsen i denna del biträtt — och som jämväl av statsmakterna lagts till grund för de följande årens behandling av tullverkets stater — det normala behovet av e. o. kammarskrivare efter fullt genomförd omorganisation vore 55.

Uppenbarligen framgår härav, att lokaltullförvaltningens behov av nya ordinarie tjänster, avsedda för kammarskrivarutbildade befattningshavare, är omkring 70 och icke 30, såsom generaltullstyrelsen föreslagit, eller 25, vid vilken siffra chefen för finansdepartementet ansett sig böra stanna.

Generaltullstyrelsens behandling av denna fråga är givetvis icke följdriktig. På grund av den i anledning av det väsentligt ökade arbetet rådande bristen på kvalificerad personal, och därav föranledda klagomål från trafiken, bl. a. från Stockholms handelskammare, över trängsel och orimligt lång väntetid vid tullbehandlingsexpeditionerna, har generaltullstyrelsen sett sig nödsakad att föranstalta om nyantagning av e. o. kammarskrivare, med vilken åtgärd det redan anställda antalet e. o. kammarskrivare självfallet upphörde att till någon

del vara övertaligt, men vid avgivandet av stafförslag har styrelsen icke tagit någon som helst hänsyn till dessa förhållanden, utan i stället föreslagit samma antal ordinarie kammarskrivartjänster, som enligt dess år 1924 avgivna förslag till stater utgjorde det dåvarande behovet. I motiveringen till det senaste stafförslaget har generaltullstyrelsen med styrka framhållit den betydelse, som en utförligt beskriven trafikökning under de två senaste åren måste hava ifråga om personalbehovet, men själva förslaget har icke rönt någon inverkan av denna motivering.

Den återhållsamhet ifråga om inrättandet av för tullverket erforderliga kammarskrivartjänster, som iakttagits av generaltullstyrelsen och i ännu högre grad av chefen för finansdepartementet, betyder för de nuvarande e. o. kammarskrivarna en väsentlig minskning i utsikterna till att omsider erhålla ordinarie anställning. För närvarande äro dessa e. o. kammarskrivare till antalet 107; deras tjänsteålder i tullverket vid början av budgetåret 1928—1929 framgår av följande tablå:

Över 16 år	10
14—16 „	47
12—14 „	33
10—12 „	6
under 10 „	11

Tidigare har inom riksdagen väckts förslag till åtgärder för förbättrande av de e. o. kammarskrivarnas befordringsmöjligheter (motion i andra kammaren nr 401 år 1925). Härvid har det emellertid gällt att inrätta ordinarie tjänster, vilka framdeles icke kunde beräknas vara för tullverket erforderliga, medan för närvarande, såsom framgår av det ovan anförda, behovet av ett väsentligt ökat antal ordinarie kammarskrivartjänster är till fullo ådagalagt.

Det synes mig under sådana förhållanden icke rimligt och skäligt gentemot de därav berörda tjänstemännen, som hava sig ett synnerligen krävande och ansvarsfullt arbete ålagt i statens tjänst, att undanhålla dem de möjligheter till att uppnå ordinarie anställning, vilka de nu med fullt fog kunna anse sig berättigade till.

Det förtjänar att till jämförelse meddelas, att Kungl. Maj:t nyligen i anledning av framställning från personalens sida bemyndigat generalpoststyrelsen att under innevarande år återbesätta omkring 50 postassistenttjänster, vilka eljest såsom övertaliga skolats indragas. De e. o. postassistenterna äro till antalet omkring 80 med en tjänsteålder i postverket, uppgående till 6 å 8 år. Den ovan återgivna tablå visar, att de e. o. kammarskrivarnas tjänsteålder är ungefär dubbelt så lång som e. o. postassistenternas. De tjänster i tullverket, varom det är fråga, äro för verket behövliga såväl nu som framdeles.

Slutligen får jag, som icke vill ifrågasätta inrättande av ett större antal nya kammarskrivartjänster vid lokaltullförvaltningen än 60, framhålla, att denna ökning med 35 tjänster i förhållande till Kungl. Maj:ts förslag enligt

verkställd beräkning skulle komma att medföra en kostnadsökning med endast omkring 12,000 kronor.

På grund av det anförda hemställes, att riksdagen måtte besluta

att i förteckningen över antalet ordinarie befattningshavare i tullverket under budgetåret 1928—1929 upptaga 420 kammarskrivare samt anslå därtill erforderligt belopp.

Stockholm den 20 januari 1928.

Erik Röing.
